

полското дворянство е полския народ“. Красински е нещо особено не само в полската, но и в всесветската литература. В него са вжплотени вжрховните идеали и стремления на Полша след ноемврйската революция. У него е джлбоко чувството кжм нещастната родина и с себевглжбяване той прозира нейната сждбина. Тон на псалмѳпевец трепти в неговата душа и сжс сжрдечни молитви се обржща той кжм Всевишния с молба за помощ и освобождение. Мистически ожидания лжхат от неговото разбиране. Действителността и природата у него липсват. Под неговото перо се леят не картини на настроение, нито чувствена любов; той е погжлнаг в свжрхчувственни познания и висши идеали. Поради това той е малко достжпен за широката маса. Негова дух, носител на такива високи мисли, не може да бжде плжт и кржв на живота и действителността. Него добре го сразвняват с античните фигури. Отделни места в неговите творения, правят впечатление на гигански картини от дворците на дождовете в Венеция: в средата е Бог-сждба, който гледа от висотите на развитието и революциите у човечеството. Една от тези картини изобразява историята на Полша; а едновременно в тази картина има много общечовешко.

Красински произхожда от древне дворянско семейство, свжрзано по родство с няколко кралевски родове. В 1830—31 г. той е блл в Италия с Мицкевич. Сждбоносно и решающе значение за неговото поетическо творчество се явява неговата болезненност, наследил от майка си — слабонервност. Тридесет и четири годишен той е прилчал на старец. Спокойното развитие на негова живот е било нарушено няколко пжтй от нещаста любов, а сжщо и от раздори с баща си, по причина на несжгласие в разбиранията.

Най-известното му творение — „Небожественна комедия“ е написана на 21 г. При все това, тя е изджржана, сжвжршено зрело произведение: литературната индивидуалност на Красински е всслело определена още сжс стжпване на литературното поприще. Той веднага проявява себе си, като виден поет. По-голямо сжвжршенство, след това, у него не се проявява и музата му не се отличава с многостранност. Красински остава верен на наидения пжт, и даже, може да се каже: силата на неговото творчество отслабва, когато става на педесет години.

В „Небожаственна комедия“ сжс широки щрихи е изобразена революцията и борбата на двете можщи идеи, намерили вжплотение от една страда в лицето на граф Хенрих (носящ много черти на самия поет, който защитава „Крепостта Троица“, во главе останалото дворянство, духовенство и селско население, а от друга страна — Панкрати, во-